Σπουδαιότατον διαγώνισμα προυτάθη ὑπὸ τῆς ὁλλανδικῆς ἑταιρείας τῶν ἐπιστημῶν ἐν Harlem διὰ τὴν 1. ἰανουαρίου 1890. Διὰ τοῦ διαγωνίσματος τούτου „ζητεῖται ἐπὶ ἀκριβῶν πειραμάτων βασιζομένη κριτικὴ σύνοψις πάντων τῶν εἰδῶν τῶν βακτηριδίων, ἅτινα περιέχει τὸ πόσιμον ὕδωρ πρὸ καὶ μετὰ τὴν διύλισιν αὐτοῦ δι' ἄμμου, προσέτι δὲ τῶν μεθόδων, δι' ὧν τὰ εἴδη ταῦτα δύνανται ν' ἀναγνωρισθῶσι." Τὰ περὶ τούτου συγγράμματα πρέπει νὰ γραφῶσι διὰ λατινικῶν χαρακτήρων ἐν γερμανικῇ, γαλλικῇ ἢ ὁλλανδικῇ γλώσσῃ καὶ ν' ἀποσταλῶσι πρὸς τὸν γραμματέα τῆς ἑταιρείας, καθηγ. J. Bosscha ἐν Harlem. Τὸ ἆθλον συνίσταται εἰς χρυσοῦν παράσημον ἢ εἰς χρηματικὸν ποσὸν 300 ὁλλανδικῶν φιορινίων, κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ συγγραφέως.

Γυνὴ ἀσιανολόγος. Ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν ἐν Παρισίοις ὑπέστη μετὰ λαμπρᾶς ἐπιτυχίας τὰς διδακτορικὰς αὐτῆς ἐξετάσεις ἐν τῇ περσικῇ καὶ τουρκικῇ γλώσσῃ καὶ φιλολογίᾳ ἡ δεσποινὶς B. Palbotier, ἥτις, ὡς ἀναγγέλλουσι τὰ παρισιανὰ φύλλα, εἶνε ἡ πρώτη γυνὴ ἡ ἀσχοληθεῖσα περὶ τὴν σπουδὴν τῶν δυσκολωτάτων τούτων γλωσσῶν καὶ περατώσασα αὐτὴν τοσοῦτον ἐπιτυχῶς. Εἰς τὰς ἐξετάσεις παρῆσαν πολλοὶ σοφοὶ καθηγηταὶ καὶ πολλὰ μέλη τῆς Ἀκαδημίας.

Ἀστεροσκοπεῖον διὰ τὸν λαόν. Ἐν Βερολίνῳ ἱδρύθη καὶ παρεδόθη ἤδη εἰς κοινὴν χρῆσιν τὸ δημόσιον ἀστεροσκοπεῖον „Οὐρανία". Σκοπὸς τοῦ ἱδρύματος τούτου εἶνε ἡ ὅσον οἷόν τε εὐρυτάτη παρὰ τῷ λαῷ διάδοσις ἀστρονομικῶν γνώσεων, ἐφ' ὅσον αὗται δύνανται να γίνωσι καταληπταὶ εἰς τοὺς πολλούς. Ἐν ἄλλαις λέξεσι, τὸ ἀστεροσκοπεῖον τοῦτο παρέχει εἰς τοὺς πολλοὺς πρὸς γνῶσιν καὶ κατάληψιν τῶν οὐρανίων φαινομένων τὰς αὐτὰς εὐκολίας, ἃς οἱ βοτανικοὶ καὶ ζωολογικοὶ κῆποι πρὸς γνῶσιν τῆς βοτανικῆς καὶ τῆς ζωολογίας.

Ὁ ζῦθος εἶνε ἓν ἐκ τῶν ὑγιεινοτάτων συγχρόνως δὲ καὶ τῶν ἀρχαιοτάτων ποτῶν. Ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς ἱστορίας αὐτοῦ ἐγραψαμεν ἄλλοτε ἐν τῇ Κλειοῖ (ἴδ. τομ. Δ'. σ. 110, 260), ἐνταῦθα δὲ προσθέτομεν παρατηρήσεις τινὰς περὶ τῶν ὑγιεινῶν ἰδιοτήτων τοῦ σημερινοῦ ζύθου: Ὁ καλὸς ζῦθος εἶνε ἓν ἐκ τῶν θρεπτικωτάτων ποτῶν, διὸ καὶ λίαν προσφυῶς ὠνομάσθη ὑπό τινων *ἄρτος ῥευστός*. Ἡ ἐξώδης ὕλη τοῦ ἀλεύρου, τὸ σάκχαρι, τὰ ἅλατα, τὸ οἰνόπνευμα καὶ τὰ λοιπὰ συστατικὰ τοῦ ζύθου καθιστῶσι τὸ ποτὸν τοῦτο τελείαν τροφήν, ἀνάλογον πρὸς τὸ γάλα καὶ πρὸς τὸ ᾠὸν τῆς ὄρνιθος. — Ὁ ζῦθος *παχύνει*, καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην εἶνε πολὺ ἀνώτερος καὶ τοῦ ἀρίστου οἴνου, ὅστις καταλείπει εἰς τὸ σῶμα μόλις 23 γραμμάρια στερεῶν οὐσιῶν ἀνὰ λίτραν, ἐνῷ ἀπ' ἐναντίας ὁ καλὸς ζῦθος ἀφίνει 40 ἕως 60 γραμμάρια στερεῶν οὐσιῶν τῆς ἀρίστης συνθέσεως. Ἴσως δὲ καὶ ἡ μεγάλη ποσότης τοῦ ὕδατος, ἣν περιέχει ὁ ζῦθος, παρέχει εἰς τὸ ποτὸν τοῦτο τὴν ἔξοχον ἰδιότητα τοῦ παχύνειν τοὺς ζυθοποτοῦντας. Ἐκ τούτου ἐξηγεῖται ἡ πρὸς τὴν πολυσαρκίαν ῥοπὴ τῶν λαῶν ἐκείνων, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ ζῦθος χρησιμεύει ὡς τὸ σύνηθες καὶ καθημερινὸν ποτόν, π. χ. εἰς τοὺς Φλαμανδούς, Ὁλλανδούς, Γερμανούς κτλ. — Ὡς πρὸς τὴν ἐπενέργειαν τοῦ ζύθου ἐπὶ τῶν πνευματικῶν δυνάμεων, ἡ ἐπίδρασις αὕτη εἶνε ἐλαχίστη, καθότι ὁ ζῦθος στερεῖται τῶν αἰθέρων ἐκείνων τοῦ οἴνου οἵτινες ἐμβάλλουσιν ἐνίοτε εἰς ζωηρότατον κραδασμὸν τὰ ἐγκεφαλικὰ ἡμῶν κύτταρα. „Ἡ πατρὶς τοῦ ζύθου, λέγει ὁ M. Hasson, ἠδυνήθη νὰ γεννήσῃ τὸν Γκαῖτε, τὸν συγγραφέα τοῦ Φαύστου καὶ τοῦ Βερθέρου, ὅστις ὤθησε τοσούτους δυστυχεῖς πρὸς τὴν αὐτοκτονίαν· οὐδέποτε ὅμως θὰ ἴδῃ γεννώμενον ποιητὴν οἷος Berauger." Ἂν εἰς ταῦτα προσθέσωμεν ὅτι οἱ ζυθοπόται εἶναι συνήθως καὶ μεγάλοι καπνισταί, καθότι ἡ γεῦσις τοῦ σιγάρου συμφωνεῖ κάλλιστα πρὸς τὴν τοῦ ζύθου, δυνάμεθα εὐκόλως νὰ ἐννοήσωμεν διατὶ ἡ ὑπερβολικὴ χρῆσις τοῦ ζύθου ἐπιφέρει βραδύνοιαν καὶ δυσκινησίαν τοῦ πνεύματος, ἀμαυροῦσα καὶ τὴν ζωηροτάτην φαντασίαν καὶ ἀποχαυνοῦσα τὴν ἐνέργειαν καὶ εὐστροφίαν τοῦ πνεύματος.

Εἰς ταῦτα προσθετέον ὅτι ἡ χρῆσις τῶν ἰσχυρῶν ζύθων δύναται νὰ συντελέσῃ καὶ πρὸς γένεσιν τῆς ἀρθρίτιδος· τέλος δὲ ὡς μία τῶν αἰτιῶν, αἵτινες προδιαθέτουσι πρὸς τὸν διαβήτην, θεωρεῖται καὶ ἡ κατάχρησις τοῦ ζύθου.

Μεθ' ὅλα ταῦτα ὅμως ὁ καλὸς ζῦθος, μετὰ μετριότητος πινόμενος, εἶνε ἐξαίρετον, ἀναψυκτικόν, πραϋντικόν, θρεπτικώτατον ποτόν, τὸ ὁποῖον μάλιστα ἕνεκα τῶν καλῶν αὐτοῦ ἰδιοτήτων προσελήφθη ὑπὸ τῶν ἰατρῶν καὶ ἐν τῇ θεραπευτικῇ. Πράγματι, ὁ ζῦθος δὲν εἶνε μόνον ἁπλοῦν ποτόν, δὲν εἶνε μόνον τροφή, ἀλλὰ καὶ ἰατρικὸν φάρμακον, τὸ ὁποῖον εἰς ὡρισμένας τινὰς περιπτώσεις δύναται νὰ φέρῃ ἐξαίρετα ἀποτελέσματα.

Πρὸ πάντων μεταχειρίζονται τὸν ζῦθον ὡς ὠφελιμώτατον καὶ δραστικώτατον φόρμακον εἴς τινας νόσους τοῦ στομάχου, εἰς δυσπεψίαν καὶ γαστραλγίας. Στόμαχοί τινες ἀδύνατοι, ἐξησθενωμένοι, ἀδυνατοῦντες νὰ ὑποφέρωσι τὸν οἶνον, τὸν ἐκ κρέατος ζωμόν, καὶ αὐτὸ τὸ γάλα, δέχονται εὐκόλως τὸν ζῦθον· καὶ τὸ ποτὸν τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἀρέσκει εἰς τὸν ἀσθενῆ διὰ τὸ χρῶμα καὶ τὴν γεῦσίν του, πέπτεται εὐκόλως καὶ ἐπενεργεῖ ταχέως καὶ εὐεργετικῶς ἐφ' ὅλου τοῦ ὀργανισμοῦ.

Ὁ ζῦθος εἶνε ὡσαύτως ὠφελιμώτατος εἰς τοὺς πάσχοντας ὑπὸ ἀναιμίας, εἰς τοὺς χοιραδικούς, καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς φθισικούς· διὰ τῆς πραϋντικῆς αὐτοῦ ἰδιότητος ἐπενεργεῖ ὡσαύτως λίαν ὠφελίμως εἰς τοὺς νευροπαθεῖς καὶ εὐερεθίστους. Ἄξιος πάσης συστάσεως εἶνε ὡσαύτως ὁ ζῦθος εἰς τοὺς ἐν ἀναρρώσει εὑρισκομένους, τῶν ὁποίων ὁ στόμαχος εἶνε εἰσέτι ἀδύνατος.

Τελευτῶντες συνιστῶμεν τὸν ζῦθον εἰς τὰς τροφοὺς καὶ τὰς μητέρας, αἵτινες δὲν παράγουσιν ἱκανὸν ποσὸν γάλακτος πρὸς θρέψιν τῶν νεογνῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ζῦθος εἶνε πολυτιμότατον διεγερτικὸν μέσον τῆς τῶν μαστῶν ἐκκρίσεως.

Νέον φυτόν. Παρὰ τῇ Κασπίᾳ θαλάσσῃ φύεται φυτόν τι, ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων „*κανὰφ*" ὀνομαζόμενον, τοῦ ὁποίου τὸ σύνηθες ὕψος εἶνε 10 ποδῶν τὸ δὲ πάχος 2—3 ἑκατοστομέτρων. Δι' ἐπιμελῶν ἐρευνῶν ἀνεκαλύφθη ὅτι τὸ θερινὸν τοῦτο φυτόν, τυγχάνον τῆς δεούσης καλλιεργείας καὶ τεχνικῆς κατεργασίας, παρέχει ὑλικὸν ἐξαίρετον διὰ τὴν ὑφαντικήν. Τὸ ὑλικὸν τοῦτο εἶνε μαλακόν, ἐλαστικόν, μεταξοειδές, καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ στρεφόμενον νῆμα εἶνε ἀδιάῤῥηκτον. Τὸ ἐκ τοῦ φυτοῦ τούτου ἐξαγόμενον ὑλικὸν δύναται πρὸς τούτοις νὰ λευκανθῇ διὰ χημικῶν μέσων. Τὰ ἐκ τοῦ *κανὰφ* κατασκευαζόμενα ὑφάσματα, ἀφοῦ λευκανθῶσι, δύνανται νὰ χρωματισθῶσι μὲ οἱονδήποτε χρῶμα. Ἰδίᾳ καταλληλότατα εἶνε τὰ ὑφάσματα ταῦτα πρὸς κατασκευὴν σάκκων καὶ σχοινίων, καθότι τὸ ὑλικὸν εἶνε εὐθηνὸν καὶ συγχρόνως λίαν δυσδιάῤῥηκτον, ἐλαφρότερον μὲν ἀλλὰ πολὺ ἰσχυρότερον τῆς καννάβεως. Ἡ ἀνακάλυψις τῶν ἰδιοτήτων τοῦ νέου τούτου καὶ χρησιμωτάτου φυτοῦ εἶνε σπουδαιοτάτη διὰ τὴν Ῥωσσίαν, ἥτις εἰσάγει ἐξ ἄλλων χωρῶν ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα ἑκατομμύρια σάκκων κατ' ἔτος.

Ἐν τῷ ἐν Βρυξέλλαις πανεπιστημίῳ σπουδάζουσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος 21 νεάνιδες, ἐγγεγραμμέναι ἐν τῷ μητρῴῳ ὡς φοιτήτριαι. Ἐξ αὐτῶν αἱ 7 σπουδάζουσι φυσικὰς ἐπιστήμας, 3 ἰατρικήν, 10 φαρμακευτικὴν καὶ μία μόνη φιλοσοφίαν. Οὐδεμία γυνὴ σπουδάζει τὴν νομικὴν ἐπιστήμην, διότι κατ' ἀπόφασιν τῶν βελγικῶν δικαστηρίων δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰς γυναῖκας ἡ ἐξάσκησις τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος.

Βραβεῖον τριάκοντα χιλιάδων φράγκων. Ἡ ἐν Μαδρίτῃ διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ διὰ τὰς προπαρασκευὰς τῆς προσεχῶς ἑορτασθησομένης τετρακοσιετηρίδος ἀπὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς ἔθετο ἐπὶ τοῦ παρόντος βραβεῖον τριάκοντα χιλιάδων φράγκων προωρισμένον διὰ τὸ ἄριστον ἱστορικὸν ἔργον τὸ πραγματευόμενον ἐν πεζῷ λόγῳ τὸ ἑορτασθησόμενον γεγονός. Ἡ ἐν Μαδρίτῃ ἱστορικὴ Ἀκαδημία δέχεται τὰ ἔργα τῶν διαγωνιζομένων περὶ τοῦ βραβείου μέχρι τῆς 1. ἰανουαρίου 1892. Τὰ ἔργα ταῦτα πρέπει νὰ γραφῶσιν ἐν ἱσπανικῇ ἢ πορτογαλλικῇ, ἀγγλικῇ ἢ γερμανικῇ, γαλλικῇ ἢ ἰταλικῇ γλώσσῃ.

Ἀπολελιθωμένα σώματα ἀνθρώπων ἀνευρέθησαν ἔν τινι λατομείῳ μαρμάρου ἐν Νέᾳ Μεσημβρινῇ Οὐαλίᾳ (τῆς Αὐστραλίας). Τὰ σώματα ταῦτα, ἅτινα τίς οἶδεν ἐπὶ πόσους αἰῶνας διετηρήθησαν ἐν τοῖς πετρώμασιν ἀκέραια καὶ ἀδιάφθορα, μετεκομίσθησαν εἰς Σίδνεϋ ὅπως ἐξετασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἐπιστημόνων. Ἡ σπουδαιοτάτη αὕτη ἀνακάλυψις θὰ προσελκύσῃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸ μέγιστον ἐνδιαφέρον τῶν εὐρυτάτων ἐπιστημονικῶν κύκλων.